

Mic Jurnal al Primăriilor

Anul V • Nr. 8 (52) • August 2020

**„Totul mi-a fost dăruit: frumusețe,
faimă, sănătate, onoare, dragoste!”**

Actrița despre care se spunea că un diamant de 50.000 de dolari o face fericită doar patru zile și-a găsit împlinirea în cinci nominalizări pentru cea mai bună actriță și două Oscaruri obținute de-a lungul a șase decenii de carieră. Despre ea, designerul Michael Kors afirma odată că: „Elizabeth Taylor era incredibil de frumoasă, amuzantă, isteată, fermecătoare și mereu strălucitoare. În lumea de astăzi sunt puține persoanele care îmbină toate aceste calități cu o viață publică bogată și un mare talent“. Iar William J. Mann, adăuga: „Britney poate avea căderi nervoase, Angelina îl poate fura pe Brad de la Jen, Madonna se poate reinventa pe sine. Dar niciuna nu poate face ceva ce Taylor nu a făcut deja“.

Conștientă de darurile cu care a fost înzestrată, ea spunea: „Totul mi-a fost dăruit: frumusețe, faimă, sănătate, onoare, dragoste. Rar a trebuit să lupt pentru ceva.“ Elizabeth Taylor a fost singura actriță pe care nimeni nu a văzut-o vreodată îmbrăcată ca o femeie obișnuită, cu blugi și tricou. Dimpotrivă. Diva de la Hollywood era un model de eleganță chiar și pentru actrițele din cetatea filmului. În 1967, la o petrecere, Liz a apărut purtând pe cap o pălărie care costase 650.000 de dolari!

pag. 2

RECAȘ

pag. 3

SÂNMIHAIU R.

pag. 4

CHECEA

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

FÂNTÂNELE

pag. 7

FÂNTÂNELE

pag. 8

LENAUHEIM

pag. 9

SECUSIGIU

pag. 10

CENEI

pag. 11

VINGA

pag. 12

Publicitate

„Principala mea preocupare a fost aceea de a scoate orașul Recaş din epoca de piatră!”

Teodor PAVEL - Primar al orașului Recaş

Orașul Recaş a revenit în ultimii ani la tinerețea bucuroasă ce izvorăște din ordinea, curățenia și spațiile sale verzi. Și despre aceste spații verzi, la care primarul său ține atât de mult, am vorbit cu dânsul.

Domnule primar, mai sunteți mâhnit de distrugerile și chiar furturile petrecute pe domeniul public?

Dar eu nu am fost mâhnit, eu am fost supărat din pricina acestor acte de vandalism petrecute pe raza orașului. Chiar am avut probleme serioase din pricina acestor distrugerii. Au fost rupti pomi ornamentali, au fost smulse flori din jardiniere, au fost distruse băncile din Parcul Central al orașului, au fost sparte geamurile din noile stații de autobuz, culminând totul cu aruncarea gunoaielor pe drumuri.

Cum ați gândit să apărați orașul de aceste fărădelegi?

În primul rând am socotit ca prioritate majoră montarea a 86 de camere de filmat în toate intersecțiile și locurile importante. Apoi am constituit echipaje mixte de paznici, Poliția locală, Poliția națională care circulă peste tot, mai ales pe durata nopților.

Aveți vești bune în acest sens?

Da, am remarcat un fapt îmbucurător, creșterea gradului de educație a cetățenilor noștri, oameni care au început să conștientizeze faptul că eforturile de înfrumusețare a tuturor localităților noastre sunt constante și că toate aceste realizări sunt în folosul nostru, al tuturor.

Vă adresez, dacă îmi permiteți, o întrebare mai directă...

Te rog.

Care a fost principala dumneavoastră preocupare ca edil al acestui oraș?

Principala mea preocupare a fost aceea de a scoate orașul Recaş din „epoca de piatră”, un oraș cu o istorie atât de frumoasă și bogată.

Ați reușit?

Sunt foarte aproape de reușită. Mi-am dorit și îmi doresc să aduc Recaşul și localitățile aparținătoare la lumina civilizației acestui secol, să asigur concetățenilor mei condiții decente de viață și să știți că sunt foarte aproape!

Sunteți un om ambițios?

Foarte ambițios, dar nu încăpățânat. Și datorită ambiției mele, căreia i-aș zice și perseverență, am dorit, am încercat în acești ani să fac din toate localitățile aparținătoare orașului Recaş un adevărat model pentru alte locuri din țara asta. Și, te rog să reții ce spun acum...

Vă ascult!

Domnișoară, dacă voi mai avea prilejul și, desigur, onorarea să mai conduc destinele acestor localități, să fiu reales, vă garantez că voi face să se vorbească numai laudativ despre ele, despre orașul nostru drag.

Este un pariu?

Da, îl pot numi un pariu cu mine însumi, un pariu provocat de dragostea și respectul pe care îl port acestor oameni.

Poate fi și o promisiune.

Poate, nu îmi este teamă nici de promisiuni știind că eu nu promit decât dacă am o acoperire în posibilitățile ce-mi pot asigura ținerea promisiunilor.

Nu va fi ușor, domnule primar!

Nu va fi, dar ce este ușor în viață? Pentru mine și colaboratorii mei, nimic nu este imposibil atunci când vorbesc despre lucruri făcute pentru oamenii orașului Recaş.

Dacă v-aș ruga să spuneți ceva și adversarilor dumneavoastră, ce le-ați spune?

Eu nu am adversari, contestatari da, dar contestatari există oriunde și lor le-aș spune că „fiecare pasăre piere pe limba ei”.

Dar pot fi și adversari.

Dacă i-am numi astfel, atunci trebuie să-ți spun că ei provin dintr-o altă categorie de oameni, ei sunt bine cunoscuți în cadrul comunității din Recaş, oamenii știu câte parale fac și care sunt argumentele lor într-o dispută direct cu mine. Nu mă tem de ei, mă tem doar de bunul Dumnezeu!

Vă mulțumesc, domnule primar, pentru acest dialog!

Și eu îți mulțumesc!

Rubrica școlii

Când elevii ne întrebă, noi răspundem

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

Elevul Matei Alexandru, din orașul Recaş, ne întreabă dacă România este o țară săracă? Dragă Matei, România, „săraca țară bogată”, stă pe resurse naturale evaluate la peste 750 de miliarde de euro. Unele sunt regenerabile, altele se îndreaptă rapid spre epuizare. În subsolurile României se află o cantitate estimată la: 760 de tone de aur și 12.000 de tone de argint, cu o valoare de 41,14 miliarde de euro, resurse care ar putea fi exploatare în decursul a 25 de ani. ♦ Cu aproape 200 de miliarde de lei s-ar vinde tot aurul și argintul exploatat din România. ♦ O cantitate de aproximativ două miliarde de tone de cupru care, ar putea valora minimum 51,7 miliarde de euro. ♦ Petrol și

gaze cu o valoare între 57 și 309 miliarde euro. ♦ Peste patru miliarde de tone de sare care, la un preț mediu de 48 de euro pe tonă ar valora aproape 200 de miliarde de euro. ♦ Aproape patru miliarde de tone de cărbune ar putea aduce nu mai puțin de 140 miliarde de euro. ♦ 90 de milioane de tone de mineruri polimetalice, cu un preț mediu al acestor metale de 38 de euro kilogramul. ♦ Într-o tonă de minereu polimetalic există 10 grame de molibden, câte 30 de grame de nichel și de cobalt, 50 de grame de crom, 300 de grame de galiu, 1.000 de grame de titan, 2.500 de grame de vanadiu și 5.000

de grame de arseniu. ♦ 900 de tone de molibden în zăcământ, la un preț total de 34.335.000 de euro. ♦ Balastiere de 62 de miliarde de euro. ♦ Feroase și neferoase de 81 de miliarde de euro în subsolul românesc. ♦ De asemenea, România stă pe materiale precum cobalt și grafit care nu există în Europa, și care, în afară de câteva țări din lume, nu le are nimeni. De remarcat că strategia de exploatare este haotică, mijloacele nu prea există, furtul politic este lege, iar cea mai importantă resursă, integritatea guvernanților, lipsește. Ce zici tinere elev? România este o țară bogată sau nu?

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

„Îmi doresc să păstrăm și în viitor același ritm în derularea lucrărilor!”

Viorel MĂRCUȚI - Primar al comunei Sânmihaiu Român

În așteptarea orei fixate pentru întâlnirea cu domnul primar, am folosit timpul rămas pentru o scurtă plimbare prin comună zăbovind în dreptul unui om bătrân și liniștit, un om mititel, curat îmbrăcat. N-avea nimic deosebit în înfățișarea lui, numai ochii foarte negri îi luceau sub tufele sprâncenelor. Am intrat în vorbă cu el și, când a aflat că am venit să fac un interviu cu primarul comunei, mi-a spus vesel, doar atât: „Om fain îi primarul nostru, Viorel!”

Domnule primar, mi-ați vorbit în luna care a trecut despre o lucrare pe care o socotiți destul de complexă...

Da, am făcut referire la amenajarea parcărilor de la Biserică, de la școli sau din zonele centrale din Utvin și Sânmihaiu Român subliniind că vom continua cu o altă lucrare amplă de amenajare a centrului civic din Sânmihaiu Român, chiar în spatele sediului primăriei, în apropierea Căminului Cultural și a Grădiniței din localitate. Și lucrările nu se vor opri aici, pentru că se continuă cu o alee pietonală pe drumul județean.

Lucrare cu valoare mare?

Destul de mare, undeva la 300.000 de mii de lei. O lucrare la care nu vom folosi betonul, pentru a ușura munca cetățenilor atunci când efectuează anumite lucrări, anumite intervenții necesare în gospodăria lor, cum ar fi diverse bransamente. Pentru că acolo unde avem betoane turnate, sunt necesare intervenții de tăiere cu flexul și orice intervenții faci ulterior, ele nu sunt aspectuoase.

Am trecut, domnule primar, prin Sânmihaiu German și am văzut un frumos loc de joacă.

Da, am amenajat și în acea localitate a comunei noastre un loc de joacă și am încheiat și o lucrare de asfaltare începută anul trecut, am mai definitivat și lucrările la marcajele rutiere.

Aveți deschis un front amplu de lucru, ca să spun astfel.

Da, muncim în toate cele trei localități din comuna noastră și îmi doresc să păstrăm și în viitor același ritm în derularea lucrărilor.

Vorbind despre lucrările desfășurate ca urmare a accesării unor proiecte, vreau să vă întreb dacă nu vă supără birocrăția pe care o întâlniți în efortul atragerii de fonduri?

Nu pot să spun că mă supără, dar cu siguranță birocrăția ne întârzie anumite lucrări, dar avem de-a face cu un blocaj pe care îl întâlnesc și îl cunosc bine toți colegii mei care conduc primăria.

La care din fonduri se face mai simțit blocajul birocratic?

La fondurile europene, acolo unde ne blocăm uneori din cauza lipsei de personal semnalată la diverse agenții, cu precădere la cea regională, unde vin colegi din mai multe județe și vă dați seama că volumul de lucru este imens. Am discutat acest aspect deseori cu domnul director Bucătaru, dânsul ne înțelege, iar noi la rândul nostru înțelegem să avem răbdare, dar de multe ori noi suntem zoriți și de timpul bun pentru lucrări, care după cum se știe este foarte schimbător.

O soluție?

Soluția este să audă și cine trebuie doleanțele noastre, pentru a debloca această stare de lucruri.

Pe-astea le știți?...

Avem cel mai mare număr de Aboli pe cap de locuitor din UE. Chiar și la bolile psihice suntem campioni. Vorba marelui profesor Romilă: „O țară de depresivi persecutată de psihopați.”

Bucureștiul a pierdut mai mult patrimoniu imobiliar decât suprafața a două orașe de talia Veneției.

Avem cel mai mare număr de procese din Uniunea Europeană. Bucureștiul are mai multe procese decât toată Grecia.

Avem cei mai mulți analfabeți funcționali din Uniunea Europeană. Și cei mai mulți copii care nu se duc la școală. Și cei mai mulți copii fără părinți. Și cei mai mulți copii traficați.

Poșta redacției

Citorii ne întrebă, noi răspundem

Prof.univ.dr. Aurel MIHUȚ

Domnul Florin Tăutu din localitatea Utvin, comuna Sânmihaiu Român, ne întrebă în cât timp iese alcoolul din organism în cazul în care vrei să te urci la volan și care sunt sancțiunile prevăzute de Codul Rutier? Domnule Tăutu, alcoolul și șofatul nu se împacă, ci din contră, sunt dușmani de moarte. Timpul eliminării alcoolului din organism după ce ai băut, depinde de următorii factori: greutatea celui care bea, tipul de băutură consumat, durata timpului în care este consumată băutura, și cât de mult se odihnește șoferul după ce s-a delectat cu o anumită cantitate de alcool. Medicii susțin că valoarea maximă a alcoolemiei la persoanele care consumă alcool pe stomacul gol, se atinge în 20-30 de minute, dat fiind faptul că metabolismul este mai rapid și alcoolul ajunge mai repede în sânge.

Iată în cât timp va elimina alcoolul din corp o persoană care a consumat băuturi alcoolice și are o greutate de 70 de kilograme: 100 ml palincă se elimină în aproximativ 4 ore și 10 minute; 100 ml de lichior se elimină în aproximativ 3 ore și 10 minute; o bere de 500 ml se va elimina în aproximativ 2 ore; un litru de vin se elimină între 7 ore și 9 ore. Timpul eliminării băuturilor poate să difere în funcție de gradul de alcool pe care îl conține fiecare. Conform Codului Rutier din România: o concentrație de alcool în sânge între 0,20 – 0,50 mg / l, sau 0,15 – 0,25 mg / l în aerul expirat, constituie contravenție și este sancționată cu suspendarea permisului de conducere până la șase luni; o concentrație de alcool în sânge de peste 0,5 g / l alcool pur în sânge, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani; o concentrație de alcool în sânge mai mică de 0,20 g/l, nu constituie infracțiune.

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

„Dumnezeu să vă țină sănătoși, dragi consăteni, și să ocrotească comuna noastră!”

Daniel-Florin FLOREA - Primar al comunei Checea

Cu tânărul și harnicul primar al comunei Checea am stat de vorbă pe marginea unui drum din comuna sa, pregătit pentru asfaltare. Acolo l-am întâlnit, supraveghind cu grijă lucrările.

Domnule primar, cum se descurcă Primăria Checea în acest al doilea val al pandemiei, prin care trece țara noastră?

Situația se desfășoară normal în comuna Checea, fără panică și cu respectarea regulilor prevăzute de lege. Cetățenii au înțeles situația și nu sunt probleme, iar noi, reprezentanții primăriei, ne facem treaba pentru a fi la dispoziția oamenilor. Facem o informare intensă inclusiv pe facebook. E bine până acum.

sunt: „Dezinfectați-vă înainte de a atinge fața, nasul, gura! Puneți masca pe față și pe nas în spațiile închise sau zonele aglomerate. Respectați cu strictețe igiena personală, pentru a vă proteja atât pe dumneavoastră cât și pe cei dragi. Dumnezeu să vă țină sănătoși, dragi consăteni și să

ocrotească comuna noastră! Vă rog să fiți prudenți! Vă rog să fiți responsabili! Vă rog să fiți ponderați! Trebuie să ne protejăm în continuare, trebuie să fim foarte atenți, trebuie să respectăm normele de distanțare socială, trebuie să respectăm cu sfințenie recomandările medicilor și măsurile de protecție naționale cu privire la igiena personală, purtarea măștii, distanțarea minimă.”

Ce alte măsuri au fost luate de primărie?

Primăria comunei Checea a executat servicii de pulverizare aeriană de dezinsecție pentru combaterea populațiilor de insecte vectoare de maladii transmisele și generatoare de disconfort (insecte zburătoare

Care ar fi mesajul primarului Daniel Florea către locuitorii comunei?

Vedeți dumneavoastră, în această situație cu toții trebuie să fim vigilenți. În urma confirmărilor de infecție cu virusul COVID-19, din localitățile învecinate, recomandăm cetățenilor să evite zonele aglomerate unde pot fi expuși la contactul direct și interacțiunea cu un număr ridicat de persoane. Să evite să atingă suprafețele care sunt expuse în mod frecvent, iar dacă le ating să se spele des pe mâini. De asemenea, îndemmurile mele către cetățeni

și târătoare: căpușe, țânțari, muște etc). Lucrările de dezinsecție au fost executate cu substanțe omologate de către Ministerul Sănătății, Comisia Națională a Produselor Biocide, care se regăsesc în Registrul Național al Produselor Biocide și care nu afectează viața și sănătatea. Menționez că pulverizarea aeriană se repetă la 14 zile.

Domnule primar, am văzut în comuna dumneavoastră o serie mare de lucrări și obiective făcute recent. Vreți să-mi vorbiți despre ele?

Dacă le-ați și fotografiat, cred că mai bine vorbesc imaginile decât eu. Nu îmi place nici să mă laud și nici să arăt cu degetul la lucrurile pe care le-am făcut pentru consătenii mei dragi.

Pagină realizată de Gheorghe MIRON

„Prin respectul pe care îl port oamenilor se argumentează rezultatele mele!”

Redau cu plăcere, în această ediție, partea a II-a a dialogului realizat de domnul prof.univ. dr. Aurel Mihuț cu domnul primar Ioan Vodicean, în cadrul emisiunii de televiziune „Radiografii sociale - dialoguri deschise cu oameni luminați”, emisiune la capătul căreia distinsul profesor spunea despre invitatul său: Este o reală încântare să fi realizator al unei emisiuni în cadrul căreia ai un invitat de calibrul maestrului Ioan Vodicean!” (Mihaela ASTRENIE)

Scriitorul Ioan Vodicean nu mai are timp pentru scris. Deși, cum spunea un scriitor, înainte

de începutul emisiunii, dumneavoastră sunteți prezent prin creația poetică într-o splendidă antologie a poeziei bănățene, o adevărată istorie a poeziei Țării Banatului, îngrijită de regretatul Aurel Turcuș. Nu mai aveți timp pentru scris, maestre?

Din păcate, nu. Și, această lipsă de timp pentru scris, este o reală suferință a mea. O suferință pe care vreau să cred că o voi alina la un moment dat, dar deocamdată...

Domnule Ioan Vodicean, această lipsă de timp se datorează faptului că scriitorul Ioan Vodicean a intrat în lumea administrației?

Da, și aici simt conștient că oamenii mi-au pus în mâini destinele lor și eu nu pot să le înșel așteptările. Astfel pot spune că prin respectul pe care îl port oamenilor se argumentează și rezultatele mele. În ceea ce privesc rezultatele administrative, pot face o comparație cu prima mea carte, care a fost mai stângace datorită tocmai stângăciei începătorului, la fel se întâmplă și în activitatea administrativă, atunci când te afli în fața primului mandat abia te obișnuiești la ce uși să bați pentru a le deschide, sub care braț să ții hârtiile, asta până când începi să acumulezi experiență.

Acum aveți această experiență?

Da, acum pot să spun că am această experiență și rezultatele se dovedesc pe măsură.

Că tot ați făcut o comparație scriitor – edil, trebuie amintit că prima dumneavoastră carte în limba literară, a fost lansată în Franța, tradusă fiind în limba franceză.

Adevărat.

Domnule primar, maestre Ioan Vodicean, avem la telefon pe distinsul prof. univ. dr. ing. Corneliu Podoleanu, care, precum înțeleg, dorește să vă adreseze, prin mijlocirea acestei emisiuni, o întrebare.

Prof. univ. dr. ing. Corneliu Podoleanu: Doresc în primul rând să salut pe edilul Ioan Vodicean, care cu dăruire, ca să spun astfel, îngemănează calitatea de primar și pe cea de scriitor. Ținând seama de tema emisiunii, aș dori să-l întreb pe domnul primar, cum vede domnia sa poziția pe care educația și cultura o au azi în societatea românească ?

Da, cunosc problemele învățământului românesc și datorită faptului că soția mea este cadru didactic, iar cel mai mare neajuns al învățământului nostru românesc îl reprezintă faptul că la această oră învățământul nostru are foarte puțină orientare spre lucrurile practice. Asta chiar dacă de ceva vreme în unele zone am desființat clase de liceu reînființând clase de școală profesională, eu nu cred că am rezolvat problema care ne doare cel mai mult, anume faptul că această țară nu

mai are specialiști în marea majoritate a domeniilor de activitate. Părinții, în special părinții din mediul rural, doresc, poate greșit, ca fiecare copil al lor să termine un liceu, nu pentru că ar avea nevoie de acel , ci din simplul motiv că doresc ca pruncii lor să aibă o diplomă de bacalaureat sau facultate. Asta cu toate că terminând un liceu sau o facultate ei vor ajunge să muncească doar ogorul pe care l-au moștenit din bătrâni, ori să fie vânzători într-un magazin sau, mai trist, să plece peste hotarele țării lăsând să profite alții de educația lor.

Ce ar trebui făcut, domnule primar?

Domnule profesor Aurel Mihuț, cred că ar trebui relaxată, în primul rând, programa școlară și insistat mai mult pe lucrurile practice, de care generațiile viitoare au multă nevoie. Noi nu mai avem acum meseriași în rândul celor tineri, avem absolvenți de facultăți pe bandă rulantă, care negăsindu-și un loc de muncă în domeniul pregătirii lor, lucrează chiar în spălătorii auto. Trist, foarte trist!

Da, aveți dreptate, domnule primar, forța de muncă românească a plecat și pleacă peste granița țării. Dar patriotismul?

Domnule profesor, nu doresc să leg această problemă învinuind cadrele didactice, dar cred că vina principală o au părinții, anii de educație de acasă numiți și „cei șapte ani”, pentru că în acești ani se formează instinctul patriotic nu numai în educația primită într-o instituție de învățământ. Cât privește copilul, materialul genetic chiar bun fiind, dacă nu este șlefuit, el rămâne la stadiul de început. Din păcate, ce spun acum am mai spus în diverse medii, faptul că nu există o bună relaționare între părinte, copil și cadru didactic, se datorează, spun eu, faptului că părinții elevilor de azi, nu sunt alții decât absolvenții anilor de după revoluție, ani când, din păcate, s-a pus foarte puțină bază pe învățământul de calitate, pentru că toată lumea considera că ei i se cuvine totul, fără a da nimic înapoi, toată lumea credea că trebuie să treacă clasa indiferent de ce se întâmplă și, iar spun din păcate, așa s-a și întâmplat, și atunci ei, părinții de azi, fiind educați în acel mod, nu pot cere azi altceva copiilor lor. Așa judec eu, s-ar putea să greșesc, dar aceasta este convingerea mea.

Prof. univ. dr. ing. Corneliu Podoleanu: Îmi permiteți să intervin, domnule Aurel Mihuț?

Vă rog.

Prof. univ. dr. ing. Corneliu Podoleanu: Sunt întru totul de acord cu cele spuse de domnul primar Ioan Vodicean, adăugând doar că în acest timp, societatea românească s-a schimbat.

Și nu în bine! Oamenii, domnule Podoleanu, aflându-se într-o continuă goană după bani, după lucruri mult mai puțin importante decât școala, decât educația.

Dialog realizat de prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

„Din ziua în care am fost ales primar al acestei minunate comune, am muncit mereu cu gândul la viitorul ei!”

C. Jr. Emil Nicolae OTLĂCAN - Primar al comunei Fântânele

M-am reîntors în bine și frumos gospodărita comună Fântânele, întâlnindu-l pe domnul primar Otlăcan, nu în birou, ci la obiectivele aflate în lucru. Mereu neobosit și purtând același zâmbet pe chip. Zâmbetul mulțumirii de lucrurile făcute la vreme pentru consătenii săi. Privind comuna Fântânele de azi, mă gândesc la ce îmi spunea un coleg din București, care m-a însoțit într-o documentare a mea în acest loc: „Dragă, cine vede comuna Fântânele din județul Arad nu mai pleacă de aici până nu își găsește un loc de casă.” Cu omul care a dat o înfățișare europeană acestei comune, cu primarul ei, iubit și respectat de oameni, am avut bucuria de a sta și în această lună de vorbă.

Domnule primar Otlăcan, văd cum se definitivează de la o zi la alta noi lucrări în comuna Fântânele, pot consemna și lucrări făcute prin buna gestionare a bugetului local?

Ei, aici chiar ne-am gospodărit cu pricepere și din buna noastră chibzuială, a bugetului local al comunei Fântânele, am să mă refer doar la o parte din investițiile mai mari realizate în ultimii 16 ani de când mă aflu la conducerea comunei. Astfel aș aminti **Reabilitarea și Modernizarea Căminului Cultural Tisa Nouă**, în valoare totală de 657.859 lei.

Lucrare finalizată?

Da, a fost finalizată în anul 2011.

Dar în anul 2012?

În anul 2012 am finalizat **Construirea Terenurilor de Minisport în Fântânele și Tisa Nouă** în valoare de 728.213 lei.

Și în anul 2013 cu ce ați continuat?

Am continuat cu o lucrare de **Reabilitare Interioară și Exterioară a Clădirii Primăriei** în valoare de 740.269 lei. Tot în acest timp s-a **Amenajat Zona Centrală** cu trotuare pavate, parcuri, ceas stradal și suporturi pentru steaguri, în valoare de 210.414 lei, lucrări finalizate și recepționate în anul 2013. În aceeași ordine de idei aș aminti **Asfaltarea Străzilor în Fântânele**, în valoare totală de 362.766 lei. Lucrarea a fost finalizată și recepționată în anul 2016. În același context am putea consemna și Serviciile de întocmire a proiectului tehnic faza DTAC, avize, acorduri, autorizații, proiect tehnic și detalii de execuție a obiectivului de investiții „**Construire drumuri publice în interiorul localității Tisa Nouă**”, în valoare de 8.455.480,38 lei. Acest contract are o valabilitate de 36 luni și se desfășoară în conformitate cu gra-ficul de execuție, estimând ca până la sfârșitul lunii septembrie 2020 să definitivăm asfaltarea tuturor străzilor cu primul strat de asfalt urmând ca lucrările să continue conform contractului în următoarea perioadă.

Despre renumitul dumneavoastră Serviciu Voluntar pentru Situații de Urgență ce-mi puteți spune?

Despre activitatea acestui serviciu vă pot spune că ne bucurăm că-l avem, pentru că frecvent suntem puși în situația de a interveni, mai ales în această perioadă caniculară, la incendii de vegetație uscată, pe miriști sau în alte locuri imprevizibile. Tocmai de aceea am investit în **Proiectarea și construcția**

unui garaj pentru autospeciala de stingere a incendiilor, în valoare de 159.778,02 lei, pentru a asigura funcționalitatea autospeciala și pe timp de iarnă, când înregistrăm temperaturi negative.

Dar pe linie de învățământ, domnule primar, ce investiții ați realizat de la bugetul local?

Așa după cum s-a consemnat și în interviul anterior, ne-am preocupat de asigurarea condițiilor prielnice în vederea desfășurării procesului de învățământ prin cofinanțarea investițiilor de la bugetul guvernamental cu fonduri financiare de la bugetul local, iar anul trecut am finanțat integral de la bugetul local, cu suma de 291.312 lei, investiția de **Proiectare și Reabilitare Școala Primară Fântânele** prin care în corpul vechi al clădirii școlii am amenajat o sală de clasă, o sală de festivități și sport cu vestiar și necesarele săli pentru „lapte și corn”, sala de materiale didactice și nu în ultimul rând sala pentru centrala termică, care asigură încălzirea centrală pe gaz. Sigur că în cazul școlii ne-a preocupat și asigurarea unui iluminat corespunzător prin upgradarea rețelei electrice.

Domnule primar, chiar ați gospodărit cu folos banii comunei.

Mulțumesc, dar asta nu este tot, pentru că nu am vorbit nimic despre **Extinderea Rețelei Electrice în localitatea Fântânele**, pentru care s-a cheltuit în anul 2019 suma de 19.992 lei, pentru servicii de întocmire documentație tehnică în vederea depunerii documentelor pentru finanțarea extinderii rețelelor electrice în cartierele noi de locuințe, care nu beneficiază de rețele electrice.

Domnule primar, am nu am spațiu, despre gaz trebuie să vă întreb...

Domnișoară, în localitatea Fântânele avem rețele de gaz din anul 1994 și acum ne preocupă extinderea acestor rețele în zonele noi de locuințe, inclusiv în satul aparținător

Tisa Nouă, pentru care în cursul anului trecut, 2019, s-a cheltuit suma de 41.650 de lei pentru servicii de întocmire a documentației tehnice pentru finanțarea **Extinderii rețelelor de gaz în localitatea Tisa Nouă**.

Dar despre iluminatul public în cartierele noi din Fântânele și Tisa Nouă ce-mi puteți spune, domnule primar?

Pentru investiția de „**Extindere iluminat public în localitatea Fântânele**”, s-a cheltuit suma de 37.972,64 lei, pentru

executarea lucrărilor în cartierul nou de locuințe de la intrarea dinspre Arad și Zona Cimitirului din Fântânele, iar pentru **Extinderea iluminatului public în localitatea Tisa Nouă** s-a cheltuit suma de 27.846 de lei.

Domnule primar, nu v-am întrebat niciodată, dar o fac acum, dorind să aflu dacă v-ați gândit vreodată să căutați o corespondență lirică muncii dumneavoastră, a veseliei cu care munciți din zori în seară, la ce versuri v-ați opri?

Mai greu, dar m-aș opri la versurile lui Nicolae Labiș: „Noi pentru viitor ne pregătim, / Și-l populăm pe solul ferici-

rii, / Cu brațele-ncordate să-l săpăm / Și să-l udăm cu ploile gândirii.” Domnișoară Mihaela, din ziua în care am fost ales primar al acestei minunate comune, am muncit mereu cu gândul la viitorul ei.

Domnule primar, vă mulțumesc și vă promit că în ediția viitoare a jurnalului nostru, voi cere conducerii să aloce un număr mai mare de pagini comunei Fântânele. Merită acest lucru atât comuna cât și faptele dumneavoastră.

Vă mulțumesc, domnișoară!

Dialog consemnat de Mihaela ASTRENIE

Scrisori de la cititori cu drag de Fântânele

Recent ne-a sosit la redacție o scrisoare care, vă mărturisesc cu sinceritate, mi-a stârnit curiozitatea prin titlul ei foarte frumos. Un titlu plin de candoare. Și, după cum veți constata, după ce o veți citi, nici conținutul nu este mai prejos. O scrisoare în care recunoștința se îmbină tandru cu amintirile duioase.

Bucuria de a face bucurii

Neobositul primar al comunei Fântânele se bucură când are orice ocazie de a face bucurii celor pe care nu i-a uitat și cu care colaborează.

Au trecut peste treizeci de ani de când drumurile mele la cea mai mare și bogată unitate economică din Fântânele - fostul Gostat, le făceam zilnic dus și întors. De atunci, întâlnirile mele cu domnul Otlacan au fost aproape întâmplătoare. Citesc cu bucurie revistele pe care le primesc și pentru care îi mulțumesc domnului primar, oferindu-mi bucuria de a le citi și reciti.

În ediția din luna iunie a acestui an, în paginile dedicate comunei Fântânele, am remarcat cu satisfacție creștină faptul că primarul acestei așezări s-a alăturat Sfințelor noastre Biserici din Fântânele și Tisa Nouă, sărbătorind Înălțarea Domnului și omagiind cu acest prilej și pe eroii Neamului Românesc, care nu au fost uitați și pentru care s-au ridicat parastase și s-au oficiat slujbe de pomenire.

Tot cu titlul de exemplu, în ediția din luna iulie 2020 a publicației „Mic Jurnal al Primăriilor”, am putut observa și eu, pe lângă ceilalți cititori, multiple fonduri europene și guvernamentale atrase în comuna Fântânele, pe parcursul celor peste 16 ani de activitate a primarului și Consiliului local pentru dezvoltarea economică, socială și de mediu a comunei, pentru conferirea unui standard sporit de viață a locuitorilor.

Cu regret constat, aproape zilnic, că mai ales nouă, cei ajunși la o anumită vârstă, puține bucurii ne-au mai rămas. În prezent, sunt multe motive de îngrijorare, pe care vrem - nu vrem trebuie să le auzim și să le vedem, și la care nu ne-am așteptat. Există documente pe la muzee, arhivele naționale, biblioteci care arată că în decursul istoriei au mai existat boli cumplite care au decimat în anumite

zone multe vieți omenești: holera, ciurma și chiar bolile de plămâni, pentru că pe vremea aceea nu se știa de penicilină, streptomycină și alte medicamente care puteau trata și dispăreau bolile.

La vârsta mea, mă străduiesc să fiu pozitiv. Televizorul, în multe cazuri devine o sperietoare. Încă de la ora șase dimineața la radio abundă știrile care te îngrijorează, mai ales depre acest virus care a venit peste capul nostru de nu știu unde și pare că nici cele mai luminate minți nu știu cum a ajuns această îngrozitoare boală ca în scurt timp să invadeze întreaga planetă. Nu se știe nici cum se tratează pentru a ne scăpa de ea.

Ce se vede în jurul nostru este o tragedie. Nici în urma celor două războaie mondiale nu au existat atâtea victime într-un timp așa de scurt, cum a produs până în prezent această înspăimântătoare boală, care în loc să se epuizeze și să dispară se înmulțește și parcă devine mai violentă ca la început. Apar noi focare în locuri în care nici nu te aștepti.

Este cunoscut spiritul de turmă al românilor care ignoră și cele mai elementare reguli, fără să le pese de urmări. De când e marea mare nu s-a mai văzut atâta lume ca în duminica din 26 iulie, fără mască, fără distanțare socială, buluc la mare, nerespectând nicio regulă. În asemenea condiții, marea a devenit un adevărat incubator al bolii. Veniți din toată țara, unii cu copii mici și mulți tineri, în zilele ce au urmat numărul îmbolnăvirilor a devenit îngrijorător de mare, astfel: la data de 1 august s-au raportat infecții totale de la începutul bolii, 50.886 de români bolnavi, din care au murit 2.343 în chinurile iadului. La această dată în numai 24 de ore au existat 409 îmbolnăviri, din care au murit 49 de oameni.

Dirigitorii țării se bat cap în cap ca berbecii, unii spun că ei iau toate

măsurile pentru limitarea acestei boli iar alții le contestă deciziile spunând că aceasta este o găselniță a puterii și s-ar putea ca boala asta să nu existe.

În asemenea condiții și a lipsei de unitate, oamenii sunt derutați și nu mai știu ce să înțeleagă, numai că realitatea din jurul nostru se simte și se vede, mai ales că nimeni nu știe cât durează această boală și cum se tratează.

Voi reveni și la momentul de bucurie... Parcă ieri a fost atunci când, în urmă cu 80 de ani, eram băiat mare, aveam aproape 6 ani și cea mai mare bucurie a mea era ca în diminețile și zilele de sărbătoare să mă aflu și eu în centrul satului, în frumoasa așezare dintre dealuri, unde era mare distracție, la care participa tot satul. Bucuria mea era să îi văd pe flăcăii satului la joc, unii dintre ei aveau și un adevărat talent la strigături, cu care se înveselea și mai mult atmosfera. Unele dintre aceste strigături, multe le țin minte, dar nu le pot reproduce.

Era și o strigătură pe care flăcăii o adresau fetelor mai zvăpăiate și cu un comportament mai diferit:

„Fetele din satul meu
Duhănesc și țin băgău
Iese dracu dintr-o râpă
Și le pune foc în pipă.”

Sunetul taragotului se auzea în tot satul, priveam cu bucurie și nesaț la feciorii și fetele care păreau că au „electrică” în picioare, mai ales când se cânta frumoasa melodie de pe vremea aceea: Țarina de la Abrud.

Cadănele și domnișoarele mai înstărite își făceau apariția în centrul comunei însoțite de tineri îmbrăcați elegant, în costume domnești. Nu intrau în joc sau în horă deși călcăiele lor erau aprinse de sunetul muzicii.

Bucuria de a fi fost acolo nu m-a părăsit niciodată.

Vasile Motocea - pensionar
1 august 2020

„Ca primar, îi asigur pe toți consătenii mei că mă voi preocupa în următorii ani ca toate cele trei localități să fie racordate la rețeaua de gaz!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

Nu se luminase bine de ziuă când m-am așezat la drum, gonind prin câmpia veselă a Banatului, când, undeva în depărtarea pusteii, am zărit un vânător ce ținea mâna dreaptă ridicată la înălțimea pieptului: pe pumn sta neclintit și drept eretele cu care ieșise la vânătoare, și înaintea lui umblau cu boturile în pământ doi prepelicari cu pete albe și cărămizii. Amândoi porniră prin miriște adulmecând și mișcându-și cozile drepte. Curând unul căzu în oprire, neclintit și cu-n picior întors în lături. Stăpânul țipă scurt o poruncă. Câinele zvâcni înainte și prepelița sări în aer și porni sfârâind în zbor, la înălțimea omului. Vânătorul cu vioiciune înălță brațul și pasărea de pradă, fâlfâind repede din aripi, pluti o clipă, apoi porni ca o săgeată drept și șuierător. Ajunse prepelița, o rupse din zbor cu ghiarele și se întoarse lin la vânător. Ce spectacol...

Domnule primar, drumul spre dumneavoastră a fost o încântare, prin spectacolul la care am participat ca simplu spectator și pe care îl voi descrie în începutul dialogului nostru.

Mă bucur să aud asta!

Domnule primar, au început lucrările la rețeaua de canalizare în comuna dumneavoastră?

Încă din luna mai, constructorul a început lucrările pentru rețeaua de canalizare, prin realizarea organizării de șantier, dar și înființarea rețelelor de canalizare în fiecare dintre cele trei localități componente și construirea a trei stații de epurare.

A fost organizată și licitația?

Da, a fost organizată și licitația, au fost analizate ofertele și desemnat câștigătorul.

Prin cine se derulează acest proiect?

Proiectul este realizat prin Programul Național de Dezvoltare Locală.

Continuă investițiile în comuna Lenauheim?

Sigur, investițiile continuă în comuna Lenauheim, continuă în toate localitățile componente și în anul 2020. După finalizarea asfaltării celor 9 kilometri de străzi, Primăria comunei Lenauheim, cu sprijinul echipei din Consiliul Local, va mai asfalta încă 2,7 kilometri de străzi. De asemenea vor continua lucrările de realizarea a trotuarelor, fiind programată pentru acest an consturirea unei suprafețe de 4500 și 2000 de metri pătrați de pavaje.

Stați bine, din câte cunosc, chiar și la capitolul privind introducerea gazului metan în comuna dumneavoastră.

Este adevărat, Asociația de Dezvoltare Intercomunitară „Gaz Vest” lucrează în această perioadă la studiul de fezabilitate pentru demararea lucrărilor de conectare a celor trei localități componente ale Comunei Lenauheim la rețeaua de gaz metan.

Ați găsit un sprijin și la Consiliul Județean Timiș în acest proiect?

Da, pentru demararea studiului de fezabilitate Consiliul Județean Timiș a alocat 3 milioane de lei în 2020, celor cinci Asociații de Dezvoltare Intercomunitară.

Și diferența de bani până la totalul necesar acestui proiect?

Restul banilor vor fi suportați de cele 69 de primării, înscrise în proiect. Odată finalizat studiul de fezabilitate va fi predat către „Transgaz”, care va face și investiția finală.

Unde veți depozita conductele necesare conectării la rețeaua centrală?

Primăria comunei Lenauheim a închiriat o suprafață de 1,5 hectare de teren pentru depozitarea conductelor care vor fi montate pe traseul rețelei din nordul comunei. Vor fi realizate două stații de transfer, una pentru localitățile Lenauheim și Bulgăruș și a doua pentru Grabaț și Gottlob. În acest timp se lucrează la studiul de fezabilitate pentru rețele ce vor aduce gazul de la stațiile de transfer către cele trei localități și în interiorul lor.

Țineți mult la acest proiect, domnule primar...

Enorm, și doresc, ca primar, să îi asigur pe toți consătenii mei, că mă voi preocupa ca în următorii ani toate cele trei localități să fie racordate la rețeaua de gaz.

Doriți, în finalul dialogului nostru, domnule primar, să adresați un mesaj locuitorilor comunei Lenauheim?

Mai mult chiar, doresc să adresez acelor consăteni ai mei care încă nu au reușit să-și facă curățenie în fața casei să se apuce cât mai repede de treabă. Cred că o minimă întreținere și curățire a acestor spații este dovadă de civilizație. Este de nedorit ca cineva trecând prin dreptul unor spații neîngrijite să își facă o impresie neplăcută și greșită despre comuna noastră.

Din albumul comunei

Privind această frumoasă imagine, ni se pare atât de departe vremea când oamenii se mai puteau aduna, fără frică, la întâlniri de suflet și credință.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Acel ceva, care îmi aduce bucurie în activitatea mea de primar, se cheamă proiectele pe care le-am realizat pentru consătenii mei!”

Ilie CHEȘA - Primar al comunei Secusigiu

Am intrat în frumoasa comună Secusigiu, mereu surprinsă de frumusețea ei de azi, de buna ei gospodărire și mulțumesc bunului Dumnezeu că mai pot să mă bucur de frumos, că mai pot aprecia și recunoaște munca unui om pentru comunitatea sa, om cu care chiar am stat de vorbă, în calitatea lui de primar al comunei. Trăim într-o vreme de reafirmare a deja vechiului principiu după care răul se vinde bine și binele se vinde rău. Ne aflăm, cum spunea cineva, într-un apăsător deficit de empatie. Fremătăm de nerăbdare așteptând divorțul unei celebrități, prăbușirea unui politician sau o catastrofă aviatică. Păcat, nu mai avem timp, ori nu vrem să mai vedem frumosul de lângă noi din pricina optuzităților noastre educaționale?

Domnule primar, voi începe dialogul cu dumneavoastră, adresându-vă o întrebare inedită.

Domnișoară Mihaela, mă faceți curios!

Ce nu vă place în viața publică românească?

Nu-mi place să văd că politica se confundă cu activitatea administrativă. Și dacă ești de acord, voi exemplifica această repulsie a mea pentru acest gen de confuzie.

Vă ascult!

Domnișoară, eu am fost ales primar prin voința majorității cetățenilor din comuna Secusigiu, sigur unii care au avut alte opțiuni politice au hotărât altfel, dar eu, în toată activitatea mea de până acum, m-am comportat ca un primar aflat în slujba tuturor consătenilor mei. Fără resentimente, fără ranchiună. Așa cred eu că trebuie să se comporte un om civilizată într-o societate civilizată.

Acest mod de comportament al dumneavoastră se simte în dialogul cu oamenii din comună.

Vă cred, am spus și reiterez, în timpul mandatelor mele de până acum comuna s-a dezvoltat vizibil, într-un climat civilizată de liniște și bună înțelegere între oameni.

Care a fost ideea care v-a călăuzit în acești ani?

Acea de a progresa ca și comunitate, conștientizând că progresul nu poate exista decât prin înțelegere, corectitudine și seriozitate.

Toți oamenii din comuna dumneavoastră înțeleg asta?

Domnișoară, nici degetele de la mână nu sunt egale, sigur că există și în comuna noastră oameni cărora, așa cum am mai spus, nu le place o astfel de atmosferă, încercând să ne tulbure liniștea comunei cu tot felul de „intoxicații” vorbe fără acoperire, zvonuri și fabulații, doar de dragul propriilor interese personale sau, de ce nu, politice.

Există o soluție pentru a diminua răul și minciunile promovate de acești oameni, domnule primar?

Să ne ferim! Să ne ferim de acești inși care caută doar dezbinare și să ne vedem de drumul nostru, drum care pentru mine este acela de a mă preocupa de binele comunei mele dragi, Secusigiu.

Nu se schimbă oamenii, domnule primar...

Nu se schimbă, domnișoară Mihaela, din acest motiv vedem cum vechile metehne nu s-au schimbat, s-au ivit peste noapte așa ziși „patrioți locali”, inși care timp de patru ani au stat ascunși, apărând dintr-o dată acum și declarându-se dornici de a contribui la dezvoltarea comunei, cu soluții doar de ei știute, dar soluțiile pe care ei le prezintă oamenilor sunt bârfa, zvonul, calomnia și minciuna.

Oare doar din patru în patru ani îi apucă pe acești oameni dragul de oamenii comunei?

Se pare că da, din patru în patru ani, pentru a ajunge unde doresc se coboară cât mai jos cu puțință.

Dar până unde se poate coborî un om?

Până la scrisori aruncate peste porți, în care, în umbra numelui fals, sunt dezvăluite tot felul de „secrete tainice”, „secrete” care nu se spun decât în preajma alegerilor. Te crucești dacă nu știi că noaptea minții naște monștri.

Dumneavoastră cum vedeți azi modul de a candida?

Așa cum l-am privit mereu, adică urmând drumul bunului simț. Domnișoară, indiferent de domeniul în care activează, omul trebuie să rămână o ființă rațională. Vezi dumneata, noi la Secusigiu suntem o comunitate relativ mică, majoritatea ne cunoaștem între noi, un motiv în plus de a ne respecta reciproc, în competițiile electorale privindu-ne nu ca adversari, nu ca dușmani, ci ca parteneri de întrecere. Numai privindu-ne astfel, nu ne va roși obrazul când ne vom întâlni cu alte prilejuri.

Domnule primar, vă rog să ne îndepărtăm de această mâhnire stărnită de comportamentul necuviincios în care se zbate, din păcate, întreaga societate românească, îngăduindu-mi să vă întreb, pentru cititorii noștri, despre acel «ceva» ce face bucurie unui primar ca dumneavoastră?

Acel „ceva”, care îmi aduce bucurie în activitatea mea de primar, se cheamă proiectele pe care le-am realizat pentru consătenii mei. Și când spun asta mă gândesc la **Lucrările de Pavare a Zonei Centrale din Secusigiu**, acolo unde s-au realizat lucrări frumoase de pavare, prin amenajarea perimetrului „Centrului civic”, mai exact a zonelor adiacente platoului din fața Primăriei. La **noua Grădiniță și la amenajarea parcurii din dreptul ei**, la **investițiile făcute pentru terenurile de fotbal**, la **amplele lucrări de pietruire a străzilor din comună**, la **iluminatul ornamental care evidențiază minunat frumusețea bisericilor noastre**, la **Platoul pavat la Căminul Cultural din Secusigiu**, dar cele amintite de mine sunt doar o parte din ceea ce am realizat pentru oamenii comunei mele, oameni care cunosc bine toate acestea.

Un om al comunei, un fiu al satului ajuns o personalitate a vieții profesionale a Banatului, spunea că dacă aș scrie despre toate realizările primarului Ilie Cheșa, mi-ar trebui nu un ziar întreg ci o carte întregă.

Îi mulțumesc și îți mulțumesc și dimitale că nu îți spui numele, pentru că tare repede s-ar interpreta. Vezi, dumneata, dorința mea ca primar a fost și este aceea de a dovedi că se poate construi corect și civilizată pentru oamenii comunei tale, dacă vrei cu adevărat acest lucru. Eu am făcut exact ceea ce consătenii mei și-au dorit. Am schimbat un mod de lucru. Am arătat că banii pot fi obținuți cu răbdare și perseverență și de la Uniunea Europeană și de la Guvernul țării noastre, nefiind necesar să împrumutăm comuna cu împrumuturi. Domnișoară, eu privesc Secusigiul cu oamenii săi ca pe propria mea familie.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Primarii în funcție sunt atacați din toate părțile, cu tot felul de minciuni și defăimări!”

Gabriel ILAȘ - *Primar al comunei Cenei*

Pe domnul primar al frumoasei comune Cenei l-am întâlnit mai vesel decât data trecută și pe deplin încrezător în succesul său la alegerile din această toamnă. Lucru firesc va spune oricine vede și recunoaște realizările sale. Că mai există și oameni care, din dorința de a-i lua locul, nu vor să recunoască nimic, este adevărat, dar nu părerea lor este importantă ci aceea a oamenilor din comuna Cenei, oameni care îl susțin pe actualul primar pentru că, vorba unei doamne: „E al mai bun primar din câți or fost!”

Domnule primar, cum reacționează cetățenii comunei Cenei, în această situație de pandemie?

Cetățenii au înțeles situația și au conștientizat faptul că trebuie să respectăm regulile cu toții, pentru a ține sub control pandemia. Bineînțeles că avem și sprijinul poliției din localitate, atunci când se impune și așa cum este normal. Este clar că noi respectăm prevederile legii. Noi am respectat ordonanțele impuse în starea de urgență, din martie și aprilie, dar și în starea de alertă, în care încă ne aflăm. Una dintre acestea este interzicerea evenimentelor unde să participe mai mult de 50 de persoane în spații deschise, fiindcă atunci când sunt mulți oameni la un loc este cel mai mare risc de infecții cu coronavirus.

Ați avut și un caz nefericit?

N-aș spune nefericit, eu l-aș numi nedorit. În contextul în care acțiunile sportive de masă nu sunt permise, cineva a forțat intrarea pe terenul sintetic al comunei, au fost sparte lacățele. Am avut acest incident neplăcut și a trebuit să punem iarăși lacățele, pentru ca să evităm întrunirea unor mase mari de persoane în același loc, cum este pe un teren de sport, să nu se producă, Doamne ferește, un val de infecții cu SARS-COV2. Dar, mă voi adresa organelor de poliție să ia măsuri în acest caz de efracție.

Nu ați avut niciun fel de presiuni din partea oamenilor?

Domnule Miron, am avut, ca peste tot în țară, am avut și noi solicitări, că presiuni nu le pot spune, am avut solicitări din partea cetățenilor să deschidem parcurile de joacă, dar nu se poate acest fapt. Nu vrem să creăm o conjunctură periculoasă pentru copii și părinți, unde este riscul de a nu fi respectată distanțarea socială. În incintă nu am voie să dau drumul. Dacă apare un caz și se dispersează boala primul tras la răspundere este primarul. Tot astfel trebuie respectată și această normă cu privire la restrângerea sau interzicerea organizării și desfășurării unor mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau a altor tipuri de întruniri, în spații deschise, precum și a unor întruniri de natura activităților culturale, științifice, artistice, religioase, sportive sau de divertisment, în spații închise. De asemenea,

respectăm măsura obligativității purtării măștilor în spațiile publice închise, în spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun, precum și la locul de muncă.

Domnule primar, cum se descurcă Primăria Cenei în așa numitul al doilea val al pandemiei de SARS-COV2?

Și aici am respectat și respectăm regulile impuse de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, încă de când a fost instituită starea de urgență, în 14 martie 2020. De exemplu, accesul în instituție este limitat și obligatoriu orice persoană trebuie să poarte mască. La intrare avem un recipient cu dezinfectant. Se acceptă ca un cetățean să intre în instituție numai la birourile unde chiar este necesară prezența lui, cererile trebuie lăsate la poartă, iar noi dăm curs imediat solicitărilor cetățenilor. Nu vrem să se producă vreo situație neprevăzută, după aceea să fie greu de controlat. De aceea vrem să fim atenți la respectarea regulilor impuse de specialiști în această pandemie.

Vom avea alegeri în luna septembrie?

Cred că, într-adevăr, alegerile locale vor avea loc în 27 septembrie, fiindcă nu se mai pot amâna. Legitimitatea aleșilor locali este la limită. Campania electorală se desfășoară după tipicul veșnic românesc.

Adică?

Primarii în funcție sunt atacați din toate părțile și prin toate mijloacele, cu tot felul de minciuni și defăimări, fiindcă nu le pot spune altfel.

Cum vă apărați de minciunile și jignirile la care se dedau fără reținere contracandidații dumneavoastră?

Voi avea grijă ca, din om în om, prin discuții libere, să le aduc la cunoștință toate realizările mele din mandatele trecute și din actualul mandat. Trebuie să fac asta, fiindcă la mulți memoria este de foarte scurtă durată, uită cum arătau lucrurile cu o perioadă în urmă și cum arată de când sunt eu primar, cum s-au transformat în bine, chiar dacă nu am avut parte de finanțări majore prin proiecte europene sau guvernamentale. Mai am două proiecte pe care le voi depune la guvern și sper să obțin finanțare.

Primum de la tinerii cititori din comuna Cenei

Un tânăr din comuna Cenei, care semnează cu inițialele G.V., ne trimite, spre publicare, o anecdotă hazlie:

„Dacă scoți o fată la cafea și vezi că își dă telefonul pe *mod avion*, poți să fii sigur că nu ești singurul care zboară cu compania asta.”

O fi pățit-o săracul...

Poșta redacției

Cititorii ne întrebă, noi răspundem

Domnul Giuca Borivoi, din comuna Cenei, ne întrebă în ce situații se poate acorda sporul de 100% pentru munca suplimentară? Domnule Borivoi munca suplimentară se poate compensa prin zile libere plătite în 60 de zile calendaristice de la efectuarea acesteia, se spune în art. 122 alin.1 din Codul muncii. Acest lucru înseamnă că angajatul este plătit cu același salariu și în orele suplimentare. Însă, dacă munca suplimentară nu poate fi compensată cu libere plătite în termenul prevăzut de lege, munca suplimentară va fi plătită prin adăugarea unui spor corespunzător duratei acesteia.

„Spun cu mândrie locală că tinerii comunei noastre au un dezvoltat spirit civic!”

Domnule primar, vă amintiți că „Micul jurnal al primăriilor” a fost primul jurnal care a anunțat intenția dumneavoastră de a candida pentru un nou mandat?

Desigur.

Și acum, când candidatura dumneavoastră a devenit o certitudine, vă întreb cu ce gânduri vă îndemnați la drum?

Domnișoară Mihaela, pornesc din nou la drum din dorința de a definitiva proiectele începute și care trebuie continuate, și când spun asta mă gândesc la extinderea rețelei de canalizare, la continuarea asfaltării acolo unde este nevoie ori la extinderea rețelei de apă.

Aveți în pregătire și proiecte noi?

Evident, am în pregătire noi proiecte pe fonduri europene, proiecte care, duse la bun capăt, vor face ca Vinga să evolueze și să se modernizeze deopotrivă.

Pe ce puneți preț ca om aflat în slujba oamenilor?

În mod special pe sănătatea, siguranța și confortul sătenilor mei. Pot să vă dau un singur exemplu?

Vă rog!

De la începutul pandemiei, am dispus ca pe raza comunei noastre să fie luate toate măsurile necesare pentru a stopa răspândirea virusului. Și exemplele pot continua și așa continua, în acest sens cu **clădirea Dispensarului din Mailat**, acolo unde am desfășurat **lucrări ample de reabilitare totală a clădirii**, atât în interiorul ei, cât și în partea exterioară. Tot acolo s-a montat tâmplăria de termopan, s-a termoizolat clădirea, în fine, la Mailat se va vorbi despre un dispensar modern, pus la punct și având toate condițiile pentru desfășurarea actului medical.

Mai întârziem puțin la Mailat?

Avem și de ce, pentru că acolo pe lângă **Asfaltarea drumului principal**, s-au asfaltat încă 2,5 km de străzi.

La fel și Mănăsturul, după câte știu, a avut parte de astfel de lucrări.

Da, eu acum nu le amintesc într-o ordine strict cronologică, dar aveți dreptate, de lucrări de asfaltare a beneficiat și localitatea Mănăstur, acolo unde, prin **Programul de modernizare străzi**, în anii trecuți, s-a concretizat asfaltarea unor noi străzi din localitate. A fost o realizare pe care toți locuitorii o așteptau.

Și Vinga, domnule primar?

Tot în anii din urmă, mai exact în anii 2013-2016, prin **Programul de modernizare a infrastructurii rutiere**, la Vinga au continuat lucrările anuale de asfaltare a străzilor.

Vă pot aminti și eu o preocupare majoră a dumneavoastră?

Vă rog!

Copiii comunei Vinga.

O, copiii sunt mereu o binecuvântare și chiar îmi amintesc cu plăcere de bucuria copiilor din localitatea Mănăstur, atunci când am dat în folosință un parc nou dedicat lor. **Proiectul Parcului Nou din Mănăstur** l-am gândit de mai mult timp, din dorința ca tinerii comunei să poată avea acel spațiu recreativ.

Cum vi se par tinerii din Mănăstur?

Minunați! De altfel spun asta cu mândrie locală că ti-

Ioan NEGREI - Primar al comunei Vinga

nerii comunei noastre au un dezvoltat spirit civic, dovadă că la Mănăstur tinerii au venit în număr mare în sprijinul organizatorilor de fiecare dată.

De altfel, domnule primar, tot pentru tineri ați făcut și terenul de sport.

Așa este, **Terenul Sintetic de Sport**, privit ca investiție a administrației locale se ridică la valoarea de 231 660 de lei și a fost finalizat chiar în acest an.

Accesul este gratuit?

Da, accesul este gratuit. Și profit de acest dialog pentru a mulțumi și consilierilor locali care fiind alături de comunitate pun mare preț pe respect și unitate.

Am observat, în rândul trecut, că se lucra și la ceea ce va fi noua „Piață Agroalimentară din Vinga”.

Da, această Piață Agroalimentară, reprezintă, pentru mine, unul din cele mai dragi proiecte. Chiar dacă munca depusă pentru obținerea finanțării a necesitat o perioadă destul de lungă de timp, am reușit totuși, prin autofinanțare, să asigurăm suma necesară de 244 970 de lei, sumă la care se adaugă și TVA-ul. Nu poți vorbi, domnișoară, despre o comună dezvoltată la standarde europene, fără o astfel de **Piață Agroalimentară**. Ea facilitează atât comercializarea produselor oamenilor din comună, în condiții de siguranță în parametrii reglementărilor în vigoare, cât și accesibilitatea la aceste produse a celor care tranzitează comuna noastră.

Domnule primar, privind peste umărul anilor, ce lucrări realizate de dumneavoastră vă vin în minte acum?

Toate, dar cum știu că spațiul tipografic nu vă permite să le puteți consemna, pot aminti câteva din ele.

Vă ascult!

Dacă încep cu **renovarea totală a Căminului Cultural din Vinga** atunci pot spune cu satisfacție că avem la această oră un spațiu cultural reprezentativ. Privind spre Mailat, putem vedea **Reabilitarea Centrului Civic**, acolo unde am efectuat ample lucrări pentru construirea de noi trotuare pavate, precum și **Amenajarea prin pavare a perimetrului zonei Bisericii Catolice**. Dacă merg mai departe, aș aminti **Lucrările de reamenajare a câmpului școlii din Vinga**. Acolo am forat și o fântână pentru a asigura necesarul de apă pentru irigația spațiilor verzi și a gazonului. Tot în acel perimetru s-au amenajat alei pavate, scena și terenul de sport.

Această zonă a cunoscut cu adevărat mari transformări!

Exact, această zonă a „Câmpului Școlii”, a fost transformată într-un frumos parc de recreere cu alei pavate, cu bănci, cu fântână arteziană, cu locuri de joacă pentru copii, cu zone verzi, cu scuaruri cu flori, cu un teren multifuncțional de sport, precum și cu o scenă necesară manifestărilor artistice.

Domnule primar, cum ați dori să încheiem acest dialog?

Aș dori să-l încheiem cu mulțumirile mele sincere adresate locuitorilor comunei Vinga, oameni pe care simțindu-i alături în efortul meu de dezvoltare locală, am avut certitudinea că strategia mea de dezvoltare este apreciată, motiv pentru care îi asigur că voi continua același mod de administrare, astfel încât, an de an, să implementăm noi proiecte de modernizare a comunei Vinga.

Dialog consemnat de Mihaela ASTRENIE

„Doresc să mă pun în slujba cetățeanului de rând în spiritul adevărului, al respectului și al progresului!”

Mihai Adrian BARNA - Candidat la Primăria Jebel

Iată-ne ajunși în comuna Jebel! Intrăm dinspre Timișoara. Înainte de a ne întâlni cu domnul Barna facem un mic tur al comunei, pe arterele principale. Nimic care să ne atragă atenția. Mai degrabă dezolare. Ne întâlnim cu câțiva localnici și schimbăm câteva impresii. În final, ajungem la casa interlocutorului nostru de la Jebel. Am rămas plăcut surprinși: omul e bun gospodar, tare amabil și ne primește cu ospitalitate:

Domnule Barna! Bună ziua!

Am ajuns în sfârșit pe la dumneavoastră, după ce am auzit că ați pornit un soi de revoluție aici, la Jebel!

Bună ziua și bine ați venit! Folosiți vorbe mari, desigur! Dar mă bucur că ați ajuns pe la noi și că v-am trezit interesul.

Candidați la funcția de primar al comunei. De ce?

Pentru că m-am săturat să batem pasul pe loc. Pentru că oamenii merită mai mult și, desigur, o spun cu toată sinceritatea, merit și eu și fiecare localnic condiții decente în care să trăim viața de zi cu zi. Poate ați văzut, poate nu... sunt multe de făcut la Jebel. Eu sunt un spirit proactiv și îmi propun să aduc o viziune antreprenorială, să implic comunitatea, să facem administrație eficientă. Doresc să mă pun în slujba cetățeanului de rând în spiritul adevărului, al respectului și al progresului!

Cum adică eficientă?

Adică să gândim pe termen lung atunci când implementăm proiecte. Să stabilim prioritățile și să fim gata oricând să aducem bani pentru comuna noastră pentru că, trebuie să știți și trebuie ca toți jebelenii să știe, salvarea comunei va veni prin accesarea fondurilor europene nerambursabile. Sunt oportunități de finanțare și am avea sprijin în acest sens, desigur, dacă am ieși câștigători.

Vreți să spuneți că actuala administrație nu este suficient de eficientă?

Primăria de la Jebel are datorii. Nu știu câți cunosc lucrul acesta. Prin asfalt cresc ghiociei în curând. Pe cei care au executat lucrările nu i-a controlat nimeni? Avem cheltuieli cu biblioteca de aproximativ 55.000 de lei pe an (500 milioane vechi) în condițiile în care nu avem bibliotecă, cheltuieli mari cu furnituri de birou, cu spațiile verzi, parcuri și baze sportive - spații pe care le-ați văzut, iar veniturile sunt slabe. Este în mod cert nevoie de o optimizare a cheltuielilor și de atragerea unor noi surse de venit. Acesta este punctul de plecare. Din punctul meu de vedere, dacă viitoarea administrație nu se rupe radical de actuala administrație, șansele de a înregistra un progres real sunt mici.

Ce îmi spuneți despre primărie este la limita penibilului.

Sunt date publice la îndemâna oricui.

Ce este prioritar pentru comună?

Ce este și pentru națiune: educația, sănătatea și infrastructura. Sunt primele trei probleme incluse și detaliate în programul meu. Educația și sănătatea sunt pilonii societății. Fără infrastructură... suntem ca în Evul Mediu, să-mi fie permis! De asemenea, prioritare sunt: securitatea și siguranța cetățeanului, o administrație transparentă și digitalizată, segmentul social cu minoritățile etnice, segmentul cultural și segmentul agricol. Doresc ca fermierii să aibă un sprijin pentru că domeniul agricol este încă un sector vital pentru

România. Toate într-un mediu curat, desigur! S-a derulat chiar și o anchetă sociologică, realizată de o echipă de tineri specialiști, pe baza căruia am elaborat programul.

Am avut câteva scurte discuții cu localnicii. Oamenii vă susțin.

Da! Sunt bucuros să spun că da, oamenii mă susțin. Am purtat numeroase discuții în comună. Oamenii vorbesc despre mine, despre problemele pe care le-am scos la iveală, despre propunerile noastre de dezvoltare. Propun o abordare participativă pentru că numai uniți ne putem dezvolta, iar oamenii au observat lucrul acesta. Și încă o dată vă spun: vreau să fiu în slujba cetățeanului de rând; pentru mine și pentru echipa mea fiecare om contează!

Toți vorbesc despre așteptările votanților cu privire la candidați. Ce așteptări aveți dumneavoastră de la jebeleni?

Mă bucur mult că ați pus această întrebare! Eu îmi doresc ca oamenii să cunoască adevărul! Jebelenii trebuie să aibă așteptări în primul rând față de dumnealor. Aș vrea ca ei să își bazeze alegerile pe fapte concrete, pe oferte realiste, aș vrea să acorde mai multă atenție programelor care li se prezintă. Se văd lucrurile de care are nevoie Jebelul. E ușor să spunem că ne propunem să rezolvăm acele probleme, dar e important să nu cădem în capcana romantismului și să privim lucrurile cu obiectivitate. E nevoie de o muncă cum nu vă imaginați ca să punem comuna pe picioare. Nu se va întâmpla peste noapte. Nu e de ajuns idealismul, e nevoie de competență, e nevoie de experiență, e nevoie de sprijin, e nevoie de respect pentru oamenii aceștia. Știți, jebelenii nu mai vor un primar navetist.

Mai ales în comunități mici se votează omul, nu partidul. Credeți că oamenii încă votează sub influența prejudecăților?

Sper să nu fie cazul și anul acesta! Într-adevăr, de multe ori se pierde din vedere esențialul și oamenii votează pentru că omul provine dintr-o anumită familie, pentru că mama sau tata au fost... ce au fost. Cred că mai întâi trebuie să ne uităm la ce știe să facă un candidat.

Și dumneavoastră sunteți din Jebel.

Da. Familia mea este de aici. Eu am fost plecat o perioadă. Am avut marele noroc de a-mi lărgi orizontul, de a studia, de a cunoaște oameni importanți. Cum am spune: am ieșit din comună, am văzut și alte locuri, și alte medii, am dobândit o experiență semnificativă și acum încerc să pun toate aceste achiziții de-o viață în slujba comunității la care țin și unde vreau să rămân definitiv.

Cum v-ați caracteriza în cinci cuvinte?

Onest, profesionist, combativ, solidar și demn.

Aș vrea să ne revedem ca să ne spuneți mai multe despre programul dumneavoastră.

Cu siguranță! Vă aștept cu drag oricând!

Interviu consemnat de Victor POPA